

Bir Kimsede İman Olduğunun Alameti

İmanın şartı altıdır, bunlar inanılacak şeylerdir. Amentüdeki altı şeye inanmak, imandır. İmanın bunlardan da önce gelen asıl iki şartı ise gayba iman ve hubb-i fillah, buğd-ı fillahtır. İmanın, bir müminde var olması bu iki şarta bağlıdır:

Birincisi, gayba imandır ki, görmeden, kendi aklına, bilgisine danışmadan inanmaktır. Gayba iman esastır ve gayba iman etmek lazımdır. Çünkü dünyanın ve ahiretin bütün saadetleri, görmeden inanmaya bağlıdır. Can, rûh boğaza gelmeden önce iman etmiş olmalıdır. Can boğaza gelince, ahiretin bütün halleri gösterilir. O zaman bütün kafirler iman etmek isterler. Halbuki imanın gaybî olması lazımdır. Görmeden inanmalıdır. Görülen şeye iman edilmiş olmaz. Fakat bu anda, müminlerin tevbesi kabul olunur.

İkincisi, hubb-i fillah ve buğd-ı fillahtır. Bu iki şart yoksa, Amentüde bildirilen altı şarta bir kimse inansa da mümin olamaz. Hubb-i fillah; Allah için sevmek, buğd-ı fillah ise, Allahü teâlâ için sevmemektir. İmanın alameti; hubb-i fillah ve buğd-ı fillahtır. Bir hadîs-i şerifte;

(Allahü teâlânın bazı kulları vardır. Bunlar, Peygamber değildir. Peygamberler ve şehitler, kıyamet günü bunlara imrenirler. Bunlar, birbirini tanımayan, uzak yerlerde yaşayan, Allah için birbirini seven müminlerdir) buyuruldu.

Allahü teâlânın en çok sevdiği ibadet, hubb-i fillah ve buğd-ı fillahtır. Allahü teâlânın sevdiklerini sevmek lazımdır ve imanın alametidir. İbadetlerin en üstünü olduğu bildirilen hubb-i fillah ve buğd-ı fillah da bu demektir. Resûlullah efendimiz buyurdu ki:

(İmanın temeli ve en kuvvetli alameti, Müslümanları sevmek ve Müslümanlara düşmanlık edenleri sevmemektir.)

(Allahü teâlâ, bir Peygambere vahyetti ki, falan abide söyle; dünyada zühd ederek, nefsini rahata kavuşturdu ve kendini kıymetlendirdin. Benim için ne yaptın? Abid; ya Rabbi! Senin için ne yapılır? deyince Allahü teâlâ; düşmanıma, benim için düşmanlık ettin mi ve sevdiğimi benim için sevdin mi? buyurdu)

(Bir kimse, Allahü teâlânın düşmanlarını düşman bilmezse, hakiki iman etmiş olmaz. Müminleri Allah için sever ve kafirleri düşman bilirse, Allahü teâlânın sevgisine kavuşur) buyuruldu.

Kaynak:Dinimizislam.com Sitesi